

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

บัญญัติจรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลของสภาพยาบาลนานาชาติฉบับปรับปรุงปี ค.ศ. 1973

และ จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลของสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย ฉบับปี พ.ศ. 2528

จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลของสภาพยาบาลนานาชาติ ได้กำหนดความรับผิดชอบเบื้องต้นของพยาบาล 4 ประการ ได้แก่ การยกระดับสุขภาพอนามัย การป้องกันความเจ็บป่วย การฟื้นฟูสุขภาพของผู้ป่วย และการช่วยบรรเทาความทุกข์ทรมาน

ความต้องการบริการพยาบาลมีอยู่ทั่วไป ด้วยเหตุนี้การพยาบาลจึงแทรกพัวพันในชีวิต เกียรติศักดิ์ และสิทธิมนุษยชน โดยไม่คำนึงถึงสัญชาติ เชื้อชาติ ลัทธิ ศาสนา วรรณะ วัย เพศ ลัทธิทางการเมือง และสถานภาพของบุคคลในสังคม พยาบาลพึงให้บริการสุขภาพอนามัยแก่บุคคล ครอบครัว และชุมชน ตลอดจนประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลของสภาพยาบาล นานาชาติ ฉบับปรับปรุง ปี ค.ศ. 1973	จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลของสมาคม พยาบาลแห่งประเทศไทย ฉบับปี พ.ศ. 2528
พยาบาลกับประชาชน ความรับผิดชอบประการแรกของพยาบาล คือ ความรับผิดชอบต่อประชาชนผู้ซึ่งต้องการการพยาบาล ในการพยาบาลผู้ป่วย พยาบาลพึงส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่ให้ความเคารพต่อค่านิยมในขนบธรรมเนียมและความเชื่อทางลัทธิศาสนาของผู้ป่วย พยาบาลพึงเก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้ป่วยไว้เป็นความลับ และมีวิจารณญาณอันดีในการที่จะถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านั้น	จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาล ต่อประชาชน ประกอบวิชาชีพด้วยความมีสติ ตระหนักในคุณค่าและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยความเสมอภาคตามสิทธิมนุษยชนโดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ศาสนา และสถานภาพของบุคคล ละเว้นการปฏิบัติที่มีอคติ และการใช้พลังอำนาจหน้าที่เพื่อผลประโยชน์ส่วนตน พึงเก็บรักษาเรื่องส่วนตัวของผู้รับบริการไว้เป็นความลับ เว้นแต่ด้วยความยินยอมของผู้นั้นหรือเมื่อต้องปฏิบัติตามกฎหมาย พึงปฏิบัติหน้าที่โดยใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ในการวินิจฉัยและการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยอย่างเหมาะสมแก่สภาพของบุคคล ครอบครัว และชุมชน

จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลของสภาพยาบาล นานาชาติ ฉบับปรับปรุง ปี ค.ศ. 1973	จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลของสมาคม พยาบาลแห่งประเทศไทย ฉบับปี พ.ศ. 2528
พยาบาลกับวิชาชีพการพยาบาล พยาบาลมีบทบาทสำคัญในการวินิจฉัยและดำเนินการใช้มาตรฐานที่เหมาะสมทั้งด้านการปฏิบัติและการศึกษาพยาบาล พยาบาลพึงทำงานอย่างเข้มแข็งในการพัฒนาความรู้อันเป็นแก่นแท้แห่งวิชาชีพการพยาบาล พยาบาลพึงช่วยสร้างและธำรงไว้ซึ่งความเป็นธรรมในสังคมและเศรษฐกิจแห่งสภาพการทำงานของพยาบาลโดยกระทำการร่วมกับสมาคมวิชาชีพของตน พยาบาลกับการประกอบวิชาชีพ พยาบาลมีความรับผิดชอบเป็นส่วนตัวในการประกอบวิชาชีพ และการรักษาไว้ซึ่งสมรรถภาพในการพยาบาลด้วยการรักษาและแสวงหาความรู้อยู่เสมอ พยาบาลพึงรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานสูงสุดในการให้การพยาบาล อันจะพึงทำได้ในความเป็นจริงของแต่ละสภาพการณ์ พยาบาลพึงใช้วิจารณญาณในการรับ หรือมอบหมายความรับผิดชอบใดๆ ให้เหมาะสมกับความสามารถของตนและผู้อื่น เมื่ออยู่ในวิชาชีพพยาบาลพึงรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานความประพฤติส่วนตัว อันจะนำชื่อเสียงเกียรติคุณมาสู่วิชาชีพ	พึงป้องกันภัยอันตรายที่จะมีผลต่อสุขอนามัยของประชาชน จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อวิชาชีพ พึงตระหนักและถือปฏิบัติในหน้าที่ความรับผิดชอบตามหลักการแห่งวิชาชีพการพยาบาล พัฒนาความรู้และวิธีปฏิบัติให้ได้มาตรฐานแห่งวิชาชีพ พึงศรัทธาสนับสนุน และให้ความร่วมมือในกิจกรรมแห่งวิชาชีพ พึงสร้างและธำรงไว้ซึ่งสิทธิอันชอบธรรมในการประกอบวิชาชีพการพยาบาล พึงเผยแพร่ชื่อเสียงและคุณค่าแห่งวิชาชีพให้เป็นที่ปรากฏแก่สังคม จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อตนเอง ประพฤติตนและประกอบกิจแห่งวิชาชีพ โดยถูกต้องตามกฎหมาย ยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีทั้งในด้านการประกอบกิจแห่งวิชาชีพ และส่วนตัว ใฝ่รู้ พัฒนาแนวคิดให้กว้าง และยอมรับการเปลี่ยนแปลง ประกอบกิจแห่งวิชาชีพด้วยความเต็มใจ และเต็มกำลังความสามารถ ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความมีสติ รอบรู้ เชื้อมั่น และมีวิจารณญาณอันรอบคอบ

จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลของสภาพยาบาล นานาชาติ ฉบับปรับปรุง ปี ค.ศ. 1973	จรรยาบรรณวิชาชีพพยาบาลของสมาคม พยาบาลแห่งประเทศไทย ฉบับปี พ.ศ. 2528
พยาบาลกับสังคม พยาบาลพึงรับผิดชอบร่วมกับประชาชนในการริเริ่ม และสนับสนุนการกระทำเพื่อสนองความต้องการด้านสุขภาพอนามัย และความเป็นอยู่ของประชาชน พยาบาลกับผู้ร่วมงาน พยาบาลพึงรักษาไว้ซึ่งสัมพันธภาพที่ส่งเสริมความร่วมมือของผู้ร่วมงาน ทั้งในและนอกวงการพยาบาล พยาบาลพึงกระทำการอันควรเพื่อความปลอดภัยของผู้ป่วยเมื่อเห็นว่าจะมีอันตรายเกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ร่วมงาน หรือบุคคลอื่นใดก็ตาม	จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อสังคมและประเทศชาติ พึงประกอบกิจแห่งวิชาชีพให้สอดคล้องกับนโยบายอันยังประโยชน์แก่สาธารณชน พึงรับผิดชอบร่วมกับประชาชนในการริเริ่มสนับสนุนกิจกรรมที่ก่อให้เกิดสันติสุข และยกระดับคุณภาพชีวิต พึงอนุรักษ์ และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ พึงประกอบวิชาชีพโดยมุ่งส่งเสริมความมั่นคงของชาติ ศาสนา และสถาบันกษัตริย์ จรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลต่อผู้ร่วมวิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ให้เกิดริติ เคารพในสิทธิ และหน้าที่ของผู้ร่วมวิชาชีพและผู้อื่น เห็นคุณค่าและยกย่องผู้มีความรู้ ความสามารถในศาสตร์สาขาต่าง ๆ พึงรักษาไว้ซึ่งความสัมพันธ์อันดีกับผู้ร่วมงานทั้งภายในและภายนอกวิชาชีพ ยอมรับความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และชักนำไปประพฤติปฏิบัติในทางที่ถูกที่ควร พึงอำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือแก่ผู้ร่วมงานในการปฏิบัติการกิจอันชอบธรรม ละเว้นการส่งเสริม หรือปกป้องผู้ประพฤติผิดเพื่อประโยชน์แห่งตน หรือผู้กระทำนั้น ๆ

ภาคผนวก ข

การพิทักษ์สิทธิของกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมการวิจัย

ภาควิชาการบริหารการพยาบาล

คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

15 มิถุนายน 2544

เรื่อง ขอความร่วมมือในการทำแบบสอบถาม

เรียน หอผู้ป่วย / หน่วย

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด

ดิฉัน นางสาววัฒนาวรรณ บุญคุณะ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ กำลังดำเนินการศึกษาวิจัยเพื่อวิทยานิพนธ์เรื่อง การตัดสินใจเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลระดับตติยภูมิ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ลักษณะการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่เกี่ยวข้องได้แก่ อายุ ระยะเวลาในการปฏิบัติงาน ระดับการศึกษา และตำแหน่งในการปฏิบัติงานกับการตัดสินใจเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ ในโรงพยาบาลระดับตติยภูมิ ซึ่งผลการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ในการบริหารงานต่อไป

อนึ่ง ท่านเป็นผู้ที่ได้รับเลือกให้เป็นตัวแทนในการตอบแบบสอบถาม ข้อมูลของท่านเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีคุณค่าอย่างยิ่งต่อการวิจัยในครั้งนี้ คำตอบของท่านจะได้รับการพิทักษ์สิทธิ์และไม่เปิดเผยให้เกิดความเสียหายต่อท่าน ทั้งในหน้าที่การงานและโดยส่วนตัว สำหรับการนำเสนอข้อมูลจะเสนอโดยภาพรวมเพื่อเป็นประโยชน์ในเชิงวิชาการเท่านั้น ดิฉันจึงใคร่ขอความร่วมมือและความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามดังกล่าว ทั้งนี้ผู้วิจัยจะมารับแบบสอบถามคืนด้วยตนเองในวันที่ มิถุนายน/กรกฎาคม 2544

ดิฉันหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความร่วมมือจากท่าน และขอขอบคุณที่ได้กรุณาสละเวลาอันมีค่าของท่านในการตอบแบบสอบถามมา ณ ที่นี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาววัฒนาวรรณ บุญคุณะ)

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารการพยาบาล

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามสำหรับพยาบาลวิชาชีพ

เรื่อง การตัดสินใจเชิงจริยธรรมของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลระดับตติยภูมิ

คำแนะนำในการให้ข้อมูล

1. แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ส่วน (17 หน้า) คือ
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2 แบบวัดการตัดสินใจในประเด็นจริยธรรมทางการพยาบาล
2. กรุณาอ่านคำชี้แจงก่อนตอบคำถามในแต่ละตอน
3. กรุณาตอบคำถามทุกตอนและทุกข้อให้สมบูรณ์ เพื่อให้คำตอบของท่านสามารถใช้เป็นข้อมูลที่สมบูรณ์ในการวิจัยครั้งนี้ และเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาวิชาชีพการพยาบาลต่อไป

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง อ่านข้อความแล้วทำเครื่องหมาย “✓” ลงในช่อง () และเติมค่าลงในช่องว่างตามความเป็นจริงของท่าน

ข้อคำถาม	สำหรับผู้วิจัย
1. เพศ () 1. หญิง () 2. ชาย	[] 4
2. ศาสนา () 1. พุทธ () 2. อื่นๆ	[] 5
3. ปัจจุบันท่านมีอายุ (เกิน 6 เดือน นับเป็น 1 ปี)	[] 6 [] 7
.	.
.	.
.	.
..	.
9. ประสิทธิภาพการอบรมด้านการตัดสินใจเชิงจริยธรรม () 1. เคย ครั้ง () 2. ไม่เคย	[] 12

ส่วนที่ 2 แบบวัดการตัดสินใจในประเด็นจริยธรรมทางการแพทย์

คำชี้แจง

ในแบบวัดนี้ท่านจะพบกับเรื่องเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่ทำให้พยาบาลเกิดความยุ่งยากในการตัดสินใจ 6 เรื่อง ในตอนท้ายของแต่ละเรื่องจะมีรายการกิจกรรมการพยาบาล เพื่อให้ท่านพิจารณาตัดสินใจ

หลายต่อหลายครั้งเมื่อพิจารณาตามหลักวิชาชีพ พยาบาลรู้ว่าตนเองควรจะปฏิบัติอย่างไร แต่เนื่องจากกฎ ระเบียบ หรือข้อจำกัดบางประการในหน่วยงาน ทำให้พยาบาลไม่สามารถดำเนินการได้ตามหลักการที่ตนเองเชื่อ จึงมักเกิดความขัดแย้งในหลักการและความเป็นจริงในทางปฏิบัติ ในแบบสอบถามนี้แต่ละกิจกรรมการพยาบาลที่กำหนดมีคำถามที่ต้องการให้ท่านตอบ 2 ข้อคือ

1. เมื่อพิจารณาตามหลักวิชาชีพ ท่านคิดว่าพยาบาลที่ถูกระบุชื่อ ควรปฏิบัติกิจกรรมที่ปรากฏอยู่ในรายการท้ายเนื้อหาหรือไม่ (สดมภ์ที่ 1)
2. เมื่อพิจารณาในทางปฏิบัติ พยาบาลอาจพบข้อจำกัดที่ไม่สามารถทำตามหลักการได้ ท่านคิดว่าในความเป็นจริงแล้ว พยาบาลที่ถูกระบุชื่อมีแนวโน้มที่จะปฏิบัติอย่างไร (สดมภ์ที่ 2)

เนื่องจากประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ความคิดเห็นของแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันได้ ดังนั้นกรุณาตอบตามความคิดเห็นของท่าน โปรดอย่ากังวลว่าคำตอบของท่านในสดมภ์ที่ 1 และสดมภ์ที่ 2 จะต้องเหมือนกันหรือแตกต่างกัน

อีกประการหนึ่ง ในการเลือกกิจกรรมการพยาบาลของแต่ละเหตุการณ์ มิได้หมายความว่าเมื่อท่านตอบกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งแล้ว ท่านไม่จำเป็นต้องตอบข้ออื่นที่กำหนดไว้ในรายการอีก ฉะนั้นโปรดกรุณาพิจารณาตอบทุกกิจกรรมในรายการที่นำเสนอ

ในการตอบนั้นเพื่อให้ง่ายขึ้น ควรตอบคำถามในสดมภ์ที่ 1 ของทุกกิจกรรมให้เสร็จก่อนแล้วจึงค่อยตอบในคำถามสดมภ์ที่ 2

เนื่องจากผลการนำเสนอวิเคราะห์ข้อมูล จะนำเสนอในภาพรวม ดังนั้นกรุณาอย่าเขียนชื่อของท่านลงในแบบวัด

ตัวอย่าง

พยาบาล จ. กำลังให้การพยาบาลนาย ช. ซึ่งมารับการรักษาโรคข้ออักเสบในสถานพยาบาลเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง ในขณะที่ซักประวัตินาย ช. พยาบาล จ. พบว่า นาย ช. มีประวัติเป็นโรคแผลในกระเพาะอาหาร และมีเลือดออกในกระเพาะเป็นครั้งคราว พยาบาล จ. พบว่า ในเวชระเบียนก็มีประวัติดังกล่าว พยาบาล จ. ทราบว่าการให้ผู้ป่วยรับประทานยารักษาโรคข้อเป็นอันตรายต่อแผลในกระเพาะอาหาร พยาบาล จ. จึงรายงานเรื่องดังกล่าวต่อหัวหน้าหอผู้ป่วย หัวหน้าหอผู้ป่วยรับปากว่าจะรับผิดชอบดำเนินการในเรื่องนี้ และในวันรุ่งขึ้นหัวหน้าหอผู้ป่วยได้แจ้งให้แพทย์ผู้รักษาซึ่งแพทย์ปฏิบัติงานกึ่งเวลา และเป็นผู้ถือหุ้้นจำนวนหนึ่งในสถานพยาบาลแห่งนั้น แพทย์ผู้รักษายกย่องว่าตนเองรู้ว่ากำลังจะทำอะไรอยู่ หัวหน้าหอผู้ป่วยจึงไม่ได้ดำเนินการใดๆ ต่อไปอีก พยาบาล จ. จึงรายงานเรื่องนี้ต่อพยาบาลผู้ตรวจการ แต่ผู้ตรวจการกลับว่าไม่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้

จงตอบคำถามโดยขีดเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่เป็นคำตอบของท่าน

- เมื่อพิจารณาตามหลักวิชาชีพ ท่านคิดว่าพยาบาล จ. ควรปฏิบัติกิจกรรมที่ปรากฏอยู่ในท้ายเนื้อหาหรือไม่ (สดมภ์ที่ 1)
- เมื่อพิจารณาในทางปฏิบัติ พยาบาลอาจพบข้อจำกัดที่ไม่สามารถทำตามหลักการได้ ท่านคิดว่าในความเป็นจริงแล้วพยาบาล จ. มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติอย่างไร (สดมภ์ที่ 2)

กิจกรรมการพยาบาล	สดมภ์ที่ 1		สดมภ์ที่ 2	
	ตามหลักวิชาชีพ พยาบาล จ. ควรปฏิบัติหรือไม่		ในทางปฏิบัติจริง พยาบาล จ. มีแนวโน้ม ที่จะเลือกปฏิบัติหรือไม่	
	ควร	ไม่ควร	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ
1. ขอให้แพทย์สั่งยาเคลือบกระเพาะให้กับนาย ช.	✓	-	✓	-
2. สืบเรื่องที่พบเสีย การติดตามให้มีการดำเนินการต่อไป ไม่มีความสำคัญเท่ากับการพยาบาลที่พยาบาล จ. จะให้ แก่นาย ช.	-	✓	✓	-
3. นำเรื่องดังกล่าวไปร้องเรียนผู้อำนวยการเพื่อให้ดำเนินการ แก้ไข และเรียนให้ทราบว่าถ้าไม่มีการแก้ไขในเรื่องนี้ ตนเองจะรายงานไปยังแพทย์สภาต่อไป	✓	-	-	✓

เรื่องที่ 1 พยาบาล ก และพยาบาล ข

พยาบาล ก และพยาบาล ข เป็นเพื่อนรักกัน และปฏิบัติงานในเวรตึกในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรมด้วยกัน ในขณะที่พยาบาลทั้งสองกำลังปฏิบัติงานอยู่ เด็กชายอื่น อายุ 1 ขวบ กำลังมีอาการหัวใจล้มเหลวและถูกย้ายเข้าไปสังเกตอาการในหอผู้ป่วยหนักกุมารเวชกรรม หลังจากที่ได้อย้ายเด็กชายอื่นไปหอผู้ป่วยหนักแล้ว พยาบาล ก บอกกับพยาบาล ข ว่าตนเองทำงานผิดพลาดไปโดยให้ยาไดจอกซิน (Digoxin) ในปริมาณที่มากกว่าปริมาณที่แพทย์สั่ง และบอกว่าตนเองยังไม่ได้รายงานด้วยวาจาและไม่คิดจะรายงานด้วย ขอให้พยาบาล ข เก็บเรื่องนี้ไว้เป็นความลับ นอกจากนี้ยังกล่าวต่อไปอีกว่าตนเองเชื่อมั่นว่าพยาบาล ข เป็นผู้ที่รักษาความลับได้ และการเปิดเผยความลับของผู้อื่นเป็นการผิดจรรยาบรรณ

จงตอบคำถามต่อไปนี้ โดยขีด ✓ ในช่องที่เป็นคำตอบของท่าน

- เมื่อพิจารณาตามหลักวิชาชีพ ท่านคิดว่าพยาบาล ข ควรปฏิบัติกิจกรรมที่ปรากฏอยู่ในรายการท้ายเนื้อหาหรือไม่ (สดมภ์ที่ 1)
- เมื่อพิจารณาในทางปฏิบัติ พยาบาลอาจพบข้อจำกัดที่ไม่สามารถทำตามหลักการได้ ท่านคิดว่าในความเป็นจริงแล้วพยาบาล ข มีแนวโน้มที่จะปฏิบัติอย่างไร (สดมภ์ที่ 2)

กิจกรรมการพยาบาล	สดมภ์ที่1		สดมภ์ที่2		สำหรับผู้วิจัย	
	ตามหลักวิชาชีพ พยาบาล ข ควรปฏิบัติหรือไม่		ในทางปฏิบัติจริง พยาบาล ข มีแนวโน้มที่จะ เลือกปฏิบัติหรือไม่		SH	R
	ควร	ไม่ควร	ปฏิบัติ	ไม่ปฏิบัติ		
1. ถ้าพยาบาล ก เป็นพยาบาลที่มีความชำนาญอยู่แล้ว ความผิดพลาดครั้งนี้จึงควรมองข้ามไป พยาบาล ข ก็ไม่ควรทำการใดๆ					[] 15	[] 54
2. พยาบาล ข อธิบายให้พยาบาล ก เกี่ยวกับความหมายของความรับผิดชอบเชิงวิชาชีพและความรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง และแนะนำพยาบาล ก ให้รับแจ้งความผิดพลาดดังกล่าวแก่เจ้าหน้าที่หอผู้ป่วยหนัก และแพทย์ผู้รักษาเด็กชายอื่น					[] 16	[] 55

เกณฑ์การให้คะแนน

สถานการณ์ที่	กิจกรรมข้อที่	การเลือกกิจกรรมที่เป็นไปตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพ		เลขรหัส		คะแนนประจำข้อ	ชื่อตัวแปร
		ตามหลักวิชาชีพ (สคมภ์ที่ 1)	ในทางปฏิบัติจริง (สคมภ์ที่ 2)	ตามหลักวิชาชีพ	ในทางปฏิบัติจริง		
1. สถานการณ์ที่ 1 ระหว่างพยาบาลกับ พยาบาล เกี่ยวกับการปฏิบัติ งานที่ผิดพลาด	1	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	13	52	1	SHA1/RA1
	2	ควร	ปฏิบัติ	14	53	1	SHA2/RA2
	3	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	15	54	1	SHA3/RA3
	4	ควร	ปฏิบัติ	16	55	1	SHA4/RA4
	5	ควร	ปฏิบัติ	17	56	1	SHA5/RA5
	6	ควร	ปฏิบัติ	18	57	1	SHA6/RA6
2. สถานการณ์ที่ 2 ระหว่างแพทย์กับ พยาบาล เกี่ยวกับการ ประพาดิตัวที่ไม่ เหมาะสมของแพทย์	1	ควร	ปฏิบัติ	19	58	1	SHB1/RB1
	2	ควร	ปฏิบัติ	20	59	1	SHB2/RB2
	3	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	21	60	1	SHB3/RB3
	4	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	22	61	1	SHB4/RB4
	5	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	23	62	1	SHB5/RB5
	6	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	24	63	1	SHB6/RB6
	7	ควร	ปฏิบัติ	25	64	1	SHB7/RB7
3. สถานการณ์ที่ 3 ระหว่างญาติผู้ป่วยกับ พยาบาล เกี่ยวกับการให้ข้อมูล ในการตัดสินใจ	1	ควร	ปฏิบัติ	26	65	1	SHC1/RC1
	2	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	27	66	1	SHC2/RC2
	3	ควร	ปฏิบัติ	28	67	1	SHC3/RC3
	4	ควร	ปฏิบัติ	29	68	1	SHC4/RC4
	5	ควร	ปฏิบัติ	30	69	1	SHC5/RC5
	6	ไม่ควร	ปฏิบัติ	31	70	1	SHC6/RC6
	7	ควร	ปฏิบัติ	32	71	1	SHC7/RC7
4. สถานการณ์ที่ 4 ระหว่างผู้ป่วยกับ พยาบาล เกี่ยวกับการ ให้ข้อมูลเพื่อการ ทดลอง	1	ควร	ปฏิบัติ	33	72	1	SHD1/RD1
	2	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	34	73	1	SHD2/RD2
	3	ควร	ปฏิบัติ	35	74	1	SHD3/RD3
	4	ควร	ปฏิบัติ	36	75	1	SHD4/RD4
	5	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	37	76	1	SHD5/RD5
	6	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	38	77	1	SHD6/RD6

สถานการณ์ที่	กิจกรรมข้อที่	การเลือกกิจกรรมที่เป็นไปตามหลักจรรยาบรรณวิชาชีพ		เลขรหัส		คะแนนประจำข้อ	ชื่อตัวแปร
		ตามหลักวิชาชีพ (สคมภ์ที่ 1)	ในทางปฏิบัติจริง (สคมภ์ที่ 2)	ตามหลักวิชาชีพ	ในทางปฏิบัติจริง		
5. สถานการณ์ที่ 5 ระหว่างผู้ป่วยกับพยาบาล เกี่ยวกับการรับผู้ป่วยใหม่ในสถานะขาดแคลนทรัพยากร	1	ควร	ปฏิบัติ	39	78	1	SHE1/RE1
	2	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	40	79	1	SHE2/RE2
	3	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	41	80	1	SHE3/RE3
	4	ควร	ปฏิบัติ	42	81	1	SHE4/RE4
	5	ควร	ปฏิบัติ	43	82	1	SHE5/RE5
	6	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	44	83	1	SHE6/RE6
6. สถานการณ์ที่ 6 ระหว่างผู้ป่วยกับพยาบาล เกี่ยวกับการเลือกวิธีการรักษา	1	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	45	84	1	SHF1/RF1
	2	ควร	ปฏิบัติ	46	85	1	SHF2/RF2
	3	ควร	ปฏิบัติ	47	86	1	SHF3/RF3
	4	ไม่ควร	ปฏิบัติ	48	87	1	SHF4/RF4
	5	ไม่ควร	ไม่ปฏิบัติ	49	88	1	SHF5/RF5
	6	ควร	ปฏิบัติ	50	89	1	SHF6/RF6
	7	ควร	ปฏิบัติ	51	90	1	SHF7/RF7
คะแนนรวมสคมภ์ละ = 39 คะแนน							

หมายเหตุ SH = Should do หมายถึง การเลือกกิจกรรมตามหลักวิชาชีพ (สคมภ์ที่ 1)

R = Realistically likely to do หมายถึง การเลือกกิจกรรมตามประสบการณ์ (สคมภ์ที่ 2)

A = สถานการณ์ที่ 1 B = สถานการณ์ที่ 2 C = สถานการณ์ที่ 3

D = สถานการณ์ที่ 4 E = สถานการณ์ที่ 5 F = สถานการณ์ที่ 6

เจ้าของ Shake Ketefian, EdD., R.N., FAAN. สงวนลิขสิทธิ์ ค.ศ.1981 เรียบเรียงโดย อวยพร ตันมุขกุล ได้รับอนุญาต ค.ศ. 1999 (พ.ศ. 2543)

ภาคผนวก ง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สูตรของ ยามาเน่ ที่ใช้ในการคำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (1970 อ้างใน ประคอง กรรณสูต, 2538)

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่างประชากร N = ขนาดของประชากร

e = ความคลาดเคลื่อน (ของข้อมูลที่ได้รวบรวมได้จากตัวอย่างประชากร)
เท่าที่ยอมรับได้ 5 %

2. สูตรที่ใช้ในการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แบบพอยท์ไบซีเรียล (กานดา พูนลาภทวี, 2530)

$$r_{pb} = \frac{\bar{X}_p - \bar{X}_q}{S_t} \sqrt{pq}$$

เมื่อ r_{pb} คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพอยท์ไบซีเรียล

$\bar{X}_p$ คือ ค่าเฉลี่ยของตัวแปรในพวกแรก

$\bar{X}_q$ คือ ค่าเฉลี่ยของตัวแปรในที่สอง

S_t คือ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มรวม

P คือ สัดส่วนของข้อมูลที่อยู่ในพวกแรก

Q คือ สัดส่วนของข้อมูลที่อยู่ในพวกที่สอง

3. สูตรที่ใช้ในการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพอยท์ไบซีเรียล (กานดา พูนลาภทวี, 2530)

$$t = \frac{r_{pb} \sqrt{n-2}}{\sqrt{1-r_{pb}^2}}$$

$$v = n - 2$$

เมื่อ r_{pb} คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบพอยท์ไบซีเรียล

n คือ จำนวนข้อมูล

v คือ ชั้นความเป็นอิสระ

ประวัติการศึกษา

ชื่อ	นางสาววัฒนาวรรณ บุญฤณะ
วัน เดือน ปี เกิด	1 มีนาคม 2505
ภูมิลำเนา	จังหวัดลำปาง
ประวัติการศึกษา	2526 วิทยาศาสตรบัณฑิต (การพยาบาลและการผดุงครรภ์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	พ.ศ. 2526 – 2540 พยาบาลประจำการ หอผู้ป่วยออร์โทปิดิกส์ชาย 3 โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ พ.ศ. 2540 - ปัจจุบัน หัวหน้าหอผู้ป่วยออร์โทปิดิกส์ชาย 4 โรงพยาบาล มหาราชนครเชียงใหม่